

THAI A2 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
THAÏ A2 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A2 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 13 May 2010 (afternoon)
Jeudi 13 mai 2010 (après-midi)
Jueves 13 de mayo de 2010 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A, soit la section B. Écrivez un commentaire comparatif.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.

เลือกข้อ ก. หรือ ข. ข้อใดข้อหนึ่ง

ข้อ ก.

จงวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อเขียนสองบทต่อไปนี้

อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างข้อเขียนทั้งสองและแก่นของเรื่อง ในกรออภิปรายโปรดแสดงความเห็นต่อกลวิธีการใช้ส่วนประกอบต่าง ๆ เช่น โครงสร้าง น้ำเสียง ภาพ และเครื่องมือทางการประพันธ์อื่นๆของผู้เขียนในการสื่อสารให้บรรลุจุดประสงค์ด้วย

Text 1

อื่นๆอีกมากมาย

คำร้อง : ประกาศ ชลสรานนท์

หากถามเธอตรงๆ ว่าเธอรักเหตุใด

ใครตอบได้ไหม เหตุใดรักยังยืน

เหตุใดที่รักแล้ว กลับหวานเป็นขมขึ้น

ตอบกันทั้งวันคืน อื่นๆอีกมากมาย

5 เด็กหนีไม่ยอมเรียน โดดเรียนเพราะเหตุใด

ลองตอบกันไหม เด็กไปเพราะใจเบ่ง

แม่ให้ไปขายของ ครูสอนไม่ดีเอง

เด็กรักเป็นนักร้อง อื่นๆอีกมากมาย

อื่นๆอีกมากมาย (มากมาย) อีกมากมาย(มากมาย) มากมาย(มากมาย) ที่ไม่รู้

10 อาจจะจริงเราเห็นอยู่ แต่อ้อใจไว้ที่ยังไม่เห็น

ต้นไม้จะงามดี ให้มีผลดกใบ

พรวนแต่งดินไว้ ใส่ใจทุกเช้าค่ำ

เพิ่มดินผสมปุ๋ย ให้นำที่ชุ่มฉ่ำ

เด็ดทิ้งที่ใบดำ อื่นๆอีกมากมาย

15 หากเขาเป็นคนเลว ที่เลวนั้นจากใจ

คำตอบมีไว้ ตอบไปก็คนอื่น

อาจเลวเพราะแสนเจ็ญ หยาบช้าเพราะขมขื่น

เหตุหน้านั้นพันหมื่น อื่นๆอีกมากมาย

อื่น ๆ อีกมากมาย (มากมาย) อีกมากมาย(มากมาย) มากมาย(มากมาย) ที่ไม่รู้

20 อาจจะมีจริงเราเห็นอยู่ เพื่อใจไว้ที่ยังไม่เห็น

Text 2

ก.ว.ค.ง.

เรื่อง > ก อ ง โ ต

ภาพประกอบ > TIPMANO

ทำไมเขาถึงทิ้งเราไป ?

สาวสติมิตรรักแฟนคอลัมน์ทุกท่าน (สมมติว่ามี) สิ่งที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้ คือคอลัมน์ใหม่เอี่ยมของ ก อ ง โ ต เจ้าแกเอง และหัวข้อที่พาดหัวอยู่ด้านบนนั้น คือ โจทย์ของ “แบบฝึกหัดชีวิต”

ข้อแรกที่เราจะมาทดสอบกันในฉบับนี้ อย่างมาพูดพร่ำกันอยู่ เรียนเชิญทุกท่านเข้าห้องสอบ หยิบปากกาขึ้นมา

5 แล้วทำความเข้าใจกับคอลัมน์ใหม่สัปดาห์นี้ไปพร้อมกันเลย

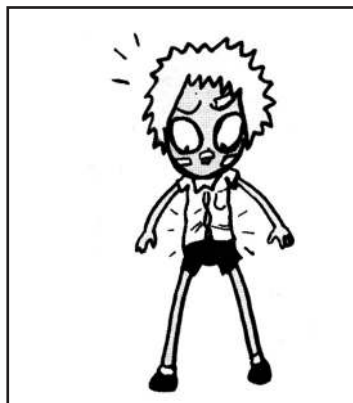
ก. เพราะเขาเป็นคนเลว!!

10 ใช่ เขามันเลว! นิสัยไม่ดี! หลอกหลวง! หลายใจ! ไม่รักกันแล้วมาให้ความหวังกันทำไม! บัดขบที่สุด!!!

ต่อไปเนี่ย...วันเกิดจะไม่ส่ง SMS ไปอวยพร! วันตายจะไม่ส่งพวงหรีดไปตั้ง!! วันรับปริญญาจะไม่ซื้อตุ๊กตาดามิใส่หมวกบัณฑิตไปถ่ายรูปด้วย!!!! วันแต่งงานจะไปกินเลี้ยงแต่ไม่ใช่ของ!!!!!! วันแข่งมั่งจะจุดธูปกระซิบบอกอาเหล่างงเหล่ามาให้คอยแวะเวียนไปหลอกหลอน!!!!!! จะวันนี้หรือวันไหน อย่าได้ญาติติกันอีกเลย!!!!!! ยิ่งคิดก็ยิ่งแค้น!!!!!!

เมื่อไม่รักกัน ก็มีอยู่สถานเดียวคือต้องเกลียด! เกลียดกันไปเลย เกลียดๆๆ เป็นไงล่ะ เจ็บไหม? เจ็บไหม...เจ็บไหมล่ะ

แล้วเราล่ะ...หายเจ็บไหมล่ะ

15 ข. เพราะเขาอยากให้เรากลับไปเป็นวัยรุ่น

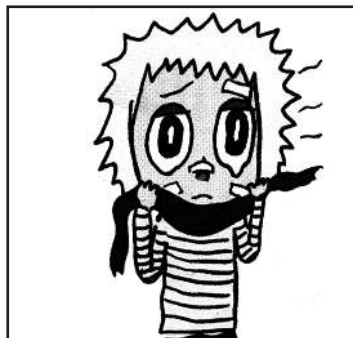
ไม่มีช่วงวัยไหนที่อกหักแล้วจะปวดแสบปวดร้อนได้เทียบเท่ากับตอนเป็น ‘วัยรุ่น’ ไม่ว่าคุณเคยเคยเป็นวัยรุ่นเมื่อนานมาแล้ว ในยุคที่ทาทา ยัง ใส่ชุดริทึมคลุมตาตุ่มเด่นอยู่ หรือเหิงผ่านการเป็นวัยรุ่นในยุคที่เธอ ‘ดูมมะจาเลดูม’ แล้วอาการสาหัสจากการรอกหักของวัยรุ่นในยุคสมัยใด ก็ไม่ได้ลดน้อยลงไปตามจำนวนชิ้นเสื้อผ้าของทาทาเลย

20 เชื่อว่าหลายคนคงจำความรู้สึกแห่งการรักรักครั้งแรกได้ ด้วยวัยที่รักที่หัดลอง อารมณ์รักแรง! ไม่ใช่สังขยา ไม่ใช่ตัวแสดงแทน! ไม่ใช่วิจารณ์งานในการรัก! สุดท้าย รักจริง! ก็เลยต้องเจ็บจริง! เป็นธรรมดา

เป็นไปไม่ได้ว่า สาเหตุที่เขาทิ้งเราไป เพราะเขาเพียงอยากให้เรามีโอกาสกลับไปลิ้มชิมรสชาติการอกหักแบบวัยรุ่นอีกครั้ง ดังนั้น จึงตอบรับข้อเสนอของเขา จึงตีตักกับความไม่มีค่าของตัวเองให้เสียใจ ปิดตาโง่โง่จนกระโดดเข้ามุ้งนอนคิดถึงแต่ใบหน้าเขา จึงนอนคว่ำบิบน้ำตา เอาหน้าจะลงน้ำมูกตัวเองบนหมอน เปิดเพลงดังๆ ให้กลบเสียงแม่เรียกกินข้าว

25 เปลี่ยนชื่อใน MSN ประกาศให้ชาวโลกได้รู้ อัฟโหลดเพลงเศร้าลง n5 และลบทุกรูปที่เกี่ยวข้องกับเขาออกจาก Facebook อย่างตั้งใจให้คนอื่นสังเกตได้ จึงดำดิ่งไปในความระทมทุกข์ เท่าที่วัยรุ่นนอกหักคนหนึ่งพึงจะกระทำได้

เศร้าเข้าไป วัยรุ่น เศร้าได้อีก วัยรุ่น เศร้าได้อีก...

ค. เพราะเขาอยากให้เราหายตามอด...

เมื่อ ‘ความรักทำให้คนตาบอด’ ...เขาเลยเลือกเดินจากเราไป เพราะหวังดี อยากให้เราหายตามอดเสียที

เมื่อใดที่ ‘ลืมเขา’ เราก็คงได้ ‘ลืมตา’ และเมื่อใดที่ลืมตา เราก็มองเห็น...

30 มองเห็นว่าการกลับมาถึงบ้านที่ซบเซาเพราะมีพ่อแม่ที่บ่นนั่นบ่นอ้ออยู่ทุกวันเนอริต์แสงเทียนราคาแพง เป็นไหนๆ / มองเห็นว่าไฟถนนยามค่ำคืนนั้นสวยงาม หากแต่เมื่อก่อนเรามัวแต่พูดคุยกันเวลานั่งรถผ่าน / มองเห็นว่ารถตู้คันเดียว นั้นก็สนุกได้ แดมไม่ต้องไปนั่งหลับกับหนังรักเกาหลีหรือหนังบู๊ล้างผลาญที่เราไม่อยากดู / มองเห็นว่าคนเราควรจะยอมเมื่อยเดินข้ามสะพานลอย เพราะไม่มีใครคอยจุมมือเราเดินข้ามถนนไปได้ตลอดชีวิต / มองเห็นความจริงใจของหมาที่บ้าน

35 ที่กระตือรือร้นใจทุกครั้งที่เรากลับมาอย่างไม่เคยเสแสร้ง มีค่าในสายตาทานาอาจจะดีกว่าไปมัวทำตัวไร้คุณค่าในสายตาคณ หากเขาไม่ทิ้งไป เราคงไม่มีโอกาสได้มองเห็นสิ่งสวยงามและความเรียบง่ายที่รายล้อมเราอยู่ แม้กระทั่ง ‘คุณค่าของตัวเอง’ ที่เรามักจะคะยั้นคะยอให้คนอื่นมองเห็น ทั้งๆ ที่ตัวเราเองยังไม่เห็นมันเลย

ง. เพราะเขาอยากให้เราอ่านคอลัมน์นี้

เรื่องราวที่เกิดขึ้นทุกเรื่อง ล้วนมีหลายมุมให้เลือกมองเสมอ เปรียบได้ดังข้อสอบปรนัย ที่คุณครูมักให้ตัวเลือก ก.ข.ค.ง. มาล่อลวงเด็ก แต่น่าเสียดายที่ชีวิตจริงไม่มีคุณครูมากำหนดตัวเลือกให้ หลายคนจึงตัดสินใจตัดสินใจ ‘โจทย์ชีวิต’ ไปในทิศทางเดียว

40 ‘อกหัก = เศร้า, เหงา = ทุกข์’ ใช้สมการเดิมๆ ที่ใครๆ ก็ใช้กัน ไม่ทันได้เปิดใจมองหาคำเลือกอื่น ก.ข.ค.ง. อาจทำให้คุณพบกับมุมอื่น ๆ ที่มองแล้วสบายใจขึ้น หรือ ก.ข.ค.ง. อาจไม่มีข้อใดถูกต้องสำหรับคุณเลย ก็ไม่รังเกียจ หากคุณจะเสนอข้อ จ. ฉ. ช. ฯลฯ ขึ้นมาอีกเป็นสิบเป็นร้อยข้อ ขอเพียงอย่าหยุดสร้างตัวเลือกให้กับทัศนะตัวเอง

จากนั้นก็ทิ้งเรื่องตลกกันดี จึงทำเครื่องหมายกากบาท (x) ลงบนตัวเลือกที่ “ถูกต้อง” สำหรับตัวคุณ

นิตยสารอะเคย์ กันยายน ๒๕๕๒

ข้อ ข.

จงวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อเขียนสองบทต่อไปนี้

อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างข้อเขียนทั้งสองและแก่นของเรื่อง ในการอภิปราย โปรดแสดงความคิดเห็นต่อกลวิธีการใช้ส่วนประกอบต่าง ๆ เช่น โครงสร้าง น้ำเสียง ภาพ และ เครื่องมือทางการประพันธ์อื่น ๆ ของผู้เขียนในการสื่อสารให้บรรลุจุดประสงค์ด้วย

Text 3

สารภี VS. กังแกสิ

เรื่อง > วุฒิ์ฟเวอริน

ฉบับที่แล้วเขียนเรื่องบาดหมางระหว่างหมากับบุรุษไปรษณีย์ และความสัมพันธ์อันแสนตึงเครียดระหว่างคนส่งแก๊สกับลูกค้า ปรากฏว่าพี่อ้อย (คนเดิมจากความเดิมในฉบับมีนาคม) ขอส่งเรื่องหมากับตัวเองเข้ามาร่วมแจมบ้าง เพราะขณะที่ลัดก็กับคนส่งแก๊สแถวบ้านผมอ้ออ้อกันเป็นอย่างดี นางสารภีที่บ้านพี่อ้อยกลับเห่าทั้งรถแก๊สและถังแก๊สอย่างเอาเป็นเอาตาย

ก่อนอื่นมาทำความรู้จักกับสารภีกันก่อน พี่อ้อยบอกว่าสารภีหน้าตาเหมือนหมา (เอ๊ะยังงัย) แต่เราดูรูปแล้วคิดว่าสารภีหน้าเหมือนแพะสีดามากกว่า เพราะหน้ามันแหลมๆ ต่าง มีกระจุกขนคิ้วสีน้ำตาลโตนขึ้นมาเป็นตาตุ่มที่สอง ส่วนลำตัวสารภีนั้นแม้จะเพรียวลมแบบหมาไฮเปอร์ที่ชอบออกกำลังกายโดยไม่ต้องไปฟิตเนส แต่ถ้ามองเผินๆ ก็อาจคิดว่า เป็นลูกวัวตัวผอมๆ ใต้ เพราะตัวเป็นสีขาว มีลายสีดำดวงโตแต้มเป็นจุดๆ เหมือนวัว

อุปนิสัยส่วนตัวของมันคือเกลียดเด็กและแพ้กิ่งเห็บอย่างรุนแรง เวลาเม็ดเด็กมาบ้านมันจะรีบรี่เข้าไปดมอย่างไม่เป็นมิตร จากนั้นก็คอยจุ่มจับตาดู ถ้าเด็กหยิบจับอะไรไปจับสารภีผู้พิทักษ์จะวิ่งเข้าไปขู่ทันที แต่พฤติกรรมแบบนี้ไม่เป็นกับผู้หญิง

ส่วนเรื่องเห็บนั้นเวลาดึงเห็บออกจากตัวให้ คุณนายสารภีจะต้องยื่นหน้ามาดมทุกครั้งทั้งที่รู้ว่าตัวเองไม่ชอบ แล้วน้ำลายจำนวนมากจะยึดย้อย ก่อนวิ่งปรี๊ดไปแอบในซอกโถ่ง

สารภีไม่ชอบเด็กแต่สารภีชอบผู้หญิงสวมกระโปรงเป็นพิเศษ สันนิษฐานว่าเพราะเคยเป็นหมาวัดมาก่อน เลยชอบอะไรที่มีชายปลิวไสวคล้ายจีวรพระ นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่ชอบอีกสองอย่าง คือชอบกินไก่ทอดกับชอบเล่นลูกบอล (อันนี้เหมือนลัดก็) พี่อ้อยเล่าว่ามันใช้ดินจับลูกให้หยุดได้แม่นยำมาก ทั้งที่เวลาเราเขี่ยบอลมันจะไม่ค่อยมองลูกหรือกะมองแต่เท้าคน เพราะนั่นคือสิ่งที่มันจ้องจะจับอยู่

สารภีของพี่อ้อยเป็นหมาไทยพันธุ์แท้ ส่วนลัดก็ของผมเป็นหมาฝรั่งพันธุ์แท้ แต่ทั้งสองตัวมีนิสัยอย่างหนึ่งเหมือนกันคือเป็นพวกเก่งแต่ปากไม่ว่าจะเป็นคนเดินผ่านหน้าบ้านหรือใครขับรถผ่าน สารภีและลัดก็จำเป็นต้องเห่าอย่างสุดโหด แต่พอเค้าเข้ามาหาจริงๆ กลับวิ่งหนีซะอย่างนั้น

สิ่งที่ต่างกันก็คือ ลัดก็นะเข้ากับคนส่งแก๊สได้เป็นอย่างดี แต่สารภีกลับมีพฤติกรรมแปลกๆ

วันที่ที่คนส่งแก๊สขี่มอเตอร์ไซด์มาจอดและเหยียบเท้าลงหน้าบ้าน สารภีจะเริ่มเห่า เห่า เห่า และเห่าไม่หยุด เห่าแบบเห่าไปก้อยไปนะครั้นนึกภาพออกไหม คนส่งแก๊สเดินไปครัวมันก็จะวิ่งอ้อมหลังบ้านไปยืน

จังก้าคอยเห่าอยู่ข้างประตูครัว ทำท่าชิงชังไปอย่างนั้น โดยจะเห่าไปเรื่อยๆ จนกว่าเห่าจะแบกถังแก๊สไปเก็บเข้าบ้านแล้วเห่ากลับไปที่รถมอเตอร์ไซด์และขี่รถจากไปลับสายตา

เสามาถึงตรงนี้หลายคนบอกว่าไม่เห็นแปลก ...ผมก็ว่าไม่แปลกเหมือนกัน เพราะมีคนแปลกหน้าเข้าบ้านหมาส่วนใหญ่ก็ต้องเห่ากันทั้งนั้น มันก็แปลกมันแปลกตรงไหนกันล่ะ

มันแปลกตรงที่ถ้าเป็นหมาอื่นเห่าเสร็จ โสคนแปลกหน้าไปได้แล้วก็แล้วกันไป แต่นางสารภีนั้นยังจ้องเฝ้ากับสิ่งแปลกปลอมไม่เลิก โดยมันจะเห่าถึงแก๊สต่ออีกพักใหญ่ หลังจากนั้นค่อยออกไปทำโน่นทำนี่นอกบ้าน แต่เมื่อไหร่ที่นึกได้ว่ายังมีเจ้าถังแก๊สถังใหม่อยู่ในครัว มันก็จะวิ่งกลับมาเห่าอย่างจริงจังเป็นระยะๆ

เป็นอย่างนี้ทุกครั้งที่มีแก๊สถังใหม่อยู่ในบ้าน และแต่ละครั้งต้องใช้เวลานาน้อยๆ ชำมุดคิดว่าสารภีจะเลิกเห่า ยุติการรวิเจ้าถังแก๊สเสียทีตลอดหลายปีที่ผ่านมาพี่อ้อยยังหาสาเหตุไม่ได้เสียทีว่าเพราะอะไรสารภีถึงจงเกลียดชังถึงแก๊สนัก ได้แต่เดาไปต่างๆ นานา ว่าสารภีอาจจะเคยเป็นสุนัขตัวราวมาก่อน พอได้กลิ่นแก๊สแล้วต้องเห่าเพื่อเตือนภัยก่อนการร้าย หรือไม่ก็เคยถูกคนส่งแก๊สตี หรือถูกถังแก๊สทับขาหักมาก่อนหรือเปล่า

ถ้าให้เดา ใจผมค่อนข้างเอนเอียงไปอย่างหลัง เพราะเรื่องความหลังฝังใจกับหมาที่เป็นเรื่องแยกกันไม่ออก คือพวกหมามักเรียนรู้จากการกระทำครับ มันตีความเรื่องทุกอย่างง่าย ๆ จากสิ่งที่เห็นและสัมผัส

อย่างเช่นถ้าคุณตีหมาหลังจากที่มันเพิ่งคายรองเท้าราคาแพงที่ขโมยไปฟัดออกจากปาก มันก็จะเชื่อมโยงว่าการคายรองเท้าทำให้มันถูกตี (คราวหลังคาบให้แน่นอย่าปล่อยนะ) หรือถ้าคุณใช้ขนมเพื่อหลอกล่อมันออกมาจากแปลงดอกไม้ มันก็อาจจะคิดว่าการเข้าไปตะลุมตุลทำให้ได้รางวัลก็เป็นได้

จึงไม่น่าแปลกใจนักที่หมาหลังจากที่ผมเคยเลี้ยงตอนเด็กๆ จะเกลียดคนกวาดถนนแอมามากๆ เพราะน้ำเขาหยิบซากลูกของมันที่ถูกรถทับตายไปทั้งถึงขยะ เพราะมันเข้าใจว่าน้ำคนนั้นคือคนที่พรากชีวิตลูกมันไป

ส่วนความหลังระหว่างสารภีกับถังแก๊สจะเป็นอะไรนั้น คงต้องทิ้งไว้เป็นปริศนาให้ครุ่นคิดเล่นยามว่างๆ ต่อไป

ใครอยากลองเสนอคำตอบเรื่องสารภี หรือมีวีรกรรมชวนขันหรือชวนคิดของหมาสี่ขาที่บ้านอยากแบ่งปัน ส่งมาเล่าสู่กันฟังได้นะครับ

Text 4

มอมแมมวิ่งมาที่ศาลเจ้าทุกเช้า

มันมาของมันเป็นประจำอย่างนั้นเอง ไม่ได้มาขออาหาร ไม่ได้มาหาใคร มาถึงก็ลงนอนหลับเป็นตาย ตกปายก็ตื่นขึ้นมาบ้าง นอนๆ เกาเห็บไปตามเหตุ และกลับออกไปตอนไหนไม่มีใครรู้จักว่าจะถึงเช้าวันใหม่ที่มันวิ่งมาลงนอนในศาลเจ้าอย่างเคย

สารรูปของมอมแมมเป็นที่มาของชื่อ ครั้งสุดท้ายที่เจอน้ำน่าจะเป็นตั้งแต่คลองกรุงเทพฯ สองร้อยปีเห็นจะได้ ดูไม่ออกว่าชนสี่ขาวเพราะคลุกฝุ่นโคลนสารพันจนไม่เห็นสีดั้งเดิม เท้าที่รูนน่าจะเป็นพันธุ์ผสมที่ไม่ลงตัว สมกับฐานะหมาข้างถนนไม่มีเจ้าของ แต่ถ้ามีใครพิจารณาให้ดีก็จะพบว่า ตาของมอมแมมฉายแววฉลาด ไม่ใช่ฉลาดแบบแสนรู้ และทำอะไรได้ตามที่คนคาดหวัง แต่เป็นแววฉลาดหมายรู้ที่เหมือนว่ามอมแมมเข้าใจโลก เข้าใจมนุษย์

มันคงเคยเกิดเป็นคนมาก่อนเมื่อชาติที่แล้วอย่างไม่ต้องสงสัย มีอะไรบางอย่างในลักษณะการของมอมแมมที่ชวนให้นึกถึงคนสูงวัยที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมานาน เห็นทุกข์โศกโลกหลงมามาก จนไม่นึกประหลาดใจอะไรกับธรรมชาติมนุษย์

บ้ายแก่ๆ มอมแมมจะตื่นขึ้นลุกนั่ง เกาแกรๆ ก่อนจะถอนใจ แล้วลงหมอบ เอาคางเกยขาหน้า แลปลิ้นเลียปากที่สองที่ ลายตาจ้องมองออกไปนอกศาลเจ้า ดูคนในซอยผ่านไปมา เป็นสายตาที่รับรู้ความเป็นไปอย่างที่ตั้ง

มันเองไม่มีอะไรต้องข้องเกี่ยว ใครจะสุข ใครจะเศร้า ย่อมไม่ใช่ขงการของมอมแมม ขอเพียงท้องอืดและมีที่ซุกหัวนอนก็พอแล้ว น่าจะเป็นเช่นนั้น แต่ความจริงแล้วไม่ใช่เลย

25

30

35

40

45

เรื่องกินอืด มอมแมมออกจะโชคดี มีคนเอาของมา เช่นไหว้ที่ศาลเจ้านี้ทุกวัน เจ็ดศรีคนดูแลศาลเจ้ามีเมตตาเจือปนในมโนสำนึกพอเป็นกระสาย จึงคลุกข้าวปลาให้มอมแมมกินตามแต่อารมณ์เจ้าจะพาไป ส่วนเรื่องทีหลับที่นอน มอมแมมยอมไม่เดือดร้อน ที่ว่างในศาลเจ้าเยอะเยะ ถ้าไม่เกะกะกีดขวางใครเสียอย่างก็ไม่ถูกไล่ มอมแมมทำบุญมาดีถึงได้โชเซมาถึงศาลเจ้านี้ได้ และยึดเป็นที่มั่นเรื่อยมานับตั้งแต่นั้นในฤดูฝน

เป็นวันที่ฝนตกหนักไม่ลืมหูลืมตา สมกับที่อากาศร้อนอบอ้าวต่อเนื่องมาหลายวัน ฝนตกตั้งแต่หัวค่ำจนผู้คนตามท้องถนนเดือดร้อนตอนเลิกงานกลับบ้าน เด็กนักเรียนเปียกปอนกันถ้วนหน้า แล้วฝนก็ยังตกเรื่อยมาจนถึงกลางดึก มอมแมมอยู่กับนาย หลบฝนอยู่ใต้สะพานลอยข้ามสี่แยก ฝนตกแบบนี้ยอมทำให้ไม่สะดวกกับการออกไปเลือกเก็บกระดาษจากกองขยะ

เสมอ นายของมอมแมม เป็นหนุ่มอีสานคนชื่อสูงานหนัก เสมอทำมาแล้วทุกอย่างตั้งแต่วันขึ้นรถไฟจากบ้านเกิดที่ยโสธรมาถึงกรุงเทพฯ แรงงานเป็นสิ่งที่เสมอใช้แลกเปลี่ยนเงินมาเลี้ยงปากท้องและหวังว่าจะพอมีส่งกลับไปให้พ่อแม่ลูกเมียได้ใช้ ทำมากก็ต้องได้มาก เสมอหวังว่าจะหารายได้มากพอที่จะรับลูกเมียมาอยู่ด้วยให้พร้อมหน้าขึ้นตาชื่นใจ

รถซาเล้งคันนี้ไม่ใช่ของเสมอเอง แต่เก่าแก่ก็สัญญา
 50 ว่าจะขายให้ถูกๆ ถ้าเสมออยากได้ แต่มีข้อแม้ว่า เสมอจะ
 เดินสายทับซ้อนเส้นทางของเก่าแก่ไม่ได้ นั่นหมายความว่า
 เสมอจะต้องแยกตัวไปหาทำเลใหม่ที่ยังไม่มีเจ้าถิ่น ใน
 เมื่อเสมอทำงานก่อสร้างวันยันค่ำ แล้วตกกลางคืนก็ไปซาเล้ง
 55 เก็บกระดาษจนย่ำรุ่ง ก็ยอมไม่มีเวลาไปตระเวนหาว่า มี
 ตรงไหนในกรุงเทพฯ บ้างที่เสมอกับซาเล้งอิสระจะทำงาน
 ได้ แต่เสมอก็ปลอบใจตัวเองว่าไม่น่าจะยากอะไร เอาไว้
 ค่อยคิดทีหลัง ตอนนี้น่าเงินซื้อซาเล้งให้ได้ก่อนเถอะ

เสมอไม่ได้ซื้อซาเล้ง ไม่ได้ไปแสวงหาดินแดนใหม่
 60 ไม่ได้ไปปรับลูกเมียมาอยู่ด้วย เพราะในคืนฝนตกหนักคืนนั้น
 รถน้ำมันคันยักษ์เบรคแตกพุ่งเข้าใต้สะพานข้ามแยก ชน
 เสาสะพานเต็มแรง มีร่างของเสมอกับซาเล้งอัดก๊อปปี้อยู่
 ตรงกลาง โชคดีที่เพลิงไม่ลุกไหม้ อาจเพราะฝนตกกระหน่ำ
 ไม่ขาดเม็ด คนขับหนีไปก่อนที่หน่วยกู้ภัยจะมาถึง

ท่ามกลางความซุลมุน ไม่มีใครทันสังเกตสุนัขตัว
 65 หนึ่งที่วิ่งวนเวียนอยู่ในบริเวณนั้น จนกระทั่งมันเห่าหอน
 โหยหวนร้องเรียกความสนใจ เจ้าหน้าที่ร่วมกตัญญูจึงเห็น
 ว่ามีซาเล้งบีแบ่นคาล้อหน้าอยู่ เสมอเป็นศพไม่มีญาติอยู่
 หลายวัน เพราะไม่มีเอกสารประจำตัวบอกให้รู้ว่าเป็นใคร
 ต่อเมื่อเก่าแก่ตามหาซาเล้งที่หายไปจนเจอในสภาพเศษ
 70 เหล็ก จึงช่วยแจ้งข่าวทางบ้านของเสมอให้มารับศพไป
 จัดการตามประเพณี แต่ในเมื่อญาติพี่น้องไม่มีเงินเลย
 เก่าแก่จึงช่วยเป็นธุระนำศพไปเผาที่วัดซานเมือง และส่ง
 อัฐิเก่ากระดุกไปให้ทำบุญที่บ้านเกิดกันเอง

ทั้งหมดนี้มอมแมมย่อมไม่รู้ไม่เห็น ไม่ได้อยู่ในเหตุ-
 75 การณ์ มอมแมมรู้แต่ว่ามีคนเอานายใส่รถไปท่ามกลาง
 สายฝน และจนป่านนี้นายยังไม่กลับมา ทุกคืนมอมแมมจะ
 มาป้วนเปียนใต้สะพานลอยนี้เพื่อที่จะพบนาย มอมแมม
 ไม่ลืมนายและมีความหวังว่าสักวันจะได้พบนายอีก
 มันไม่รู้ว่าเวลาผ่านไปนานแล้วนับตั้งแต่วันนั้น และมันควร
 80 จะเลิกหวังได้แล้ว

ในเมื่อมอมแมมไม่รู้ มันจึงยังวิ่งกลับมาที่สะพานลอย
 ตอนกลางคืนและวิ่งกลับไปศาลเจ้าตอนเช้า ชีวิตมันวน
 เวียนเป็นลูปซ้ำตัวเองอยู่เช่นนี้ และมีความหวังหล่อ
 เลี้ยงจิตใจให้สู้วันใหม่ต่อไป

ไม่ต่างจากชีวิตอื่นๆ ในชอยอยู่สบาย

824 งามพรรณ เวชชาชีวะ